

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Σεπτεμβρίου 1932

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 309

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νόμοι

- Νόμος 5658 Περὶ κατασκευῆς καὶ συντηρήσεως τοῦ διαύλου τῆς εἰσόδου τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου. 1
 Νόμος 5663. Περὶ ἐγκρίσεως πληρωμῆς δαπανῶν Ὑπουργείου Στρατιωτικῶν ἐνεργηθειῶν εἰς βάρος παρελθουσῶν χρήσεων. 2
 Νόμος 5671. Περὶ παρατάσεως προθεσμίων τινων τοῦ νόμου 5420 καὶ παροχῆς ἐτέρων φορολογικῶν διευκολύνσεων. 3

ΝΟΜΟΙ

(1)

Περὶ κατασκευῆς καὶ συντηρήσεως τοῦ διαύλου τῆς εἰσόδου τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου.

Νόμος 5658

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον 1ον.

1. Τὰ Λιμενικὰ Ταμεῖα Πρεβέξης, Ἀρτῆς, Ἀμφιλοχίας καὶ Βονίτης συμμετέχουσιν ὑποχρεωτικῶς εἰς τὴν δαπάνην τῶν ἔργων κατασκευῆς καὶ συντηρήσεως τοῦ διαύλου τῆς εἰσόδου τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου.

2. Ἡ συμμετοχὴ αὕτη ἀρχομένη ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1932—1933, καθορίζεται κατὰ τὴν ἐξῆς ἀναλογίαν: τοῦ Λιμενικοῦ Ταμεῖου Πρεβέξης κατὰ 73 ο)ο, τοῦ τῆς Ἀρτῆς κατὰ 12 ο)ο, τοῦ τῆς Ἀμφιλοχίας κατὰ 11 ο)ο καὶ τοῦ τῆς Βονίτης κατὰ 4 ο)ο.

Ἄρθρον 2ον.

1. Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ ἀνωτέρω ἔργου γενήσεται ὑπὸ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμεῖου Πρεβέξης ὅπου θέλει καταβάλλει πάσας τὰς δαπάνας, ἐξ ὧν ἀποδοθῇσονται αὐτῷ τὰ βαρύνοντα τὰ λοιπὰ ὑπόχρεα Λιμενικὰ Ταμεῖα ποσοστῶ κατὰ τὰ κατωτέρω ὀριζόμενα.

2. Εἰς τὴν Λιμενικὴν Ἐπιτροπὴν Πρεβέξης δικαιούνται νὰ ἀντιπροσωπεύωνται, δι' ἑνὸς μέλους ἑκαστον, τὰ λοιπὰ ὑπόχρεα Λιμενικὰ Ταμεῖα μόνον ὡς ἂν συζητοῦνται θέματα ἀφορῶντα ἀμέσως τὰ περὶ ὧν ὁ παρὼν νόμος ἔργα εἰς τὴν τοιαύτην σύνθεσιν τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς μετέχει καὶ εἰς Πρωτοδικῆς Πρεβέξης ὡς Πρόεδρος.

3. Ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον μελῶν, ἐνταγομένων ὑπὸ τῶν οἰκείων λιμενικῶν Ἐπιτροπῶν, ἐφαρμόζονται τὰ ἐπὶ τῶν λοιπῶν μελῶν τῶν Λιμεν. Ἐπιτροπῶν ἰσχύοντα.

4. Πάντα τὰ μέλη τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς δεόν νὰ ὦσι κάταικοι Πρεβέξης.

Ἄρθρον 3ον.

1. Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔργου ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας καταλογίζει κατὰ τὴν ἐν ἄρθρῳ 1ῳ ἀναλογίαν εἰς ἑκαστὴν Λιμενικὸν Ταμεῖον τὸ βαρύνον αὐτὸ μέρος τῆς δαπάνης δι' ἀποφάσεώς του ὀρίζων ἅμα καὶ τὸ χρονικὸν διάστημα ἐντὸς τοῦ ὁποίου ὁ ἀποδοθῇ πρὸς τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον

Πρεβέξης τὸ καταλογισθόμενον εἰς τὰ λοιπὰ λιμενικὰ Ταμεῖα χρηματικὸν ποσόν. Τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα δὲν δύναται νὰ εἴναι μείζον τῆς πενταετίας. Ἐν τῇ ἀποφάσει ὀρίζεται ὁ κατὰ χρῆσιν καταβληθῆσόμενον ποσόν.

2. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ ἔργου, ἐὰν μὲν προκύβῃ ὑπέρβασις τοῦ προϋπολογισθέντος ποσοῦ, καταλογίζονται διὰ συμπληρωματικῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τὰ ὑπόχρεα λιμενικὰ Ταμεῖα κατὰ τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν διὰ τὸ ὑπερέβαλλον, ἐὰν δὲ προκύβῃ ἐλάττωσις ἀποδίδεται τὸ περίσσευμα εἰς αὐτὰ ὑπὸ τοῦ Λιμεν. Ταμεῖου Πρεβέξης κατὰ τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν.

3. Ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως ἢ ἀμελείας τῶν οἰκείων λιμενικῶν Ταμείων νὰ ἐνεργήσωσι τὰ δέοντα πρὸς ἀπόδοσιν τοῦ καταλογισθέντος ποσοῦ ἐντὸς τῶν τεσσάρων πρώτων μηνῶν τῆς οἰκείας χρήσεως, ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας χορηγεῖ δι' ἀποφάσεώς του τὴν ἀναγκαίαν πίστωσιν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ οἰκείου Λιμεν. Ταμεῖου, ἢ δὲ Τράπεζα ἢ τὸ Δημόσιον Ταμεῖον εἰς ὃ τυγχάνουσι κατατεθειμένα τὰ κεφάλαια τοῦ ὑποχρέου λιμεν. Ταμεῖου ὑποχρεοῦται, ἐπὶ τῇ ἐντολῇ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, νὰ μεταβιβάσῃ πρὸς τὸ Λιμεν. Ταμεῖον Πρεβέξης τὸ καθοριζόμενον ἐν τῇ ἐντολῇ χρηματικὸν ποσόν.

Ἄρθρον 4ον.

Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 1, 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος νόμου ἰσχύουσι καὶ διὰ τὰ ἔργα συντηρήσεως, ἐπισκευῆς ἢ συμπληρώσεως καὶ σημάτων τοῦ διαύλου τοῦ στομίου τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον ἐκδοθεὶς, δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Δεκελείᾳ τῇ 3 Σεπτεμβρίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸς
Α. ΚΟΥΤΣΟΠΕΤΑΛΟΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Σεπτεμβρίου 1932.

Ὁ Ὑφυπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Ι. ΜΠΟΥΡΝΙΑΣ

(2)

Περὶ ἐγκρίσεως πληρωμῆς δαπανῶν Ὑπουργείου Στρατιωτικῶν ἐνεργηθειῶν εἰς βάρος παρελθουσῶν χρήσεων.

Νόμος 5663

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον μόνον

Ἐνεργεῖται ἡ πληρωμὴ τῶν εἰς τὸν κατωτέρω πίνακα ἀναγραφασμένων δαπανῶν παρελθουσῶν χρήσεων Στρατιωτικῆς Ὑπηρεσίας ἐνεργηθειῶν καθ' ὑπέρβασιν τῶν πιστώσεων ἐκ

έραχ. 29.055.588 εις βάρος τῆς ἐγγραφείσης ἐπὶ τοῦ Κεφ. 19 ἄρθρ. 1 καὶ 2 τῶν κεκλεισμένων χρήσεων πιστώσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Δεκελείᾳ τῇ 3 Σεπτεμβρίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑφυπουργὸς
Π. ΕΥΡΙΠΙΔΙΟΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Σεπτεμβρίου 1932.

Ὁ Ὑφυπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Ι. ΜΠΟΥΡΝΙΑΣ

(3)

Περὶ παραίσεως προθεσμίων τινῶν τοῦ νόμου 5420 καὶ παροχῆς ἐτέρων φορολογικῶν διευκολύνσεων.

Νόμος 5671

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον 1.

1. Αἱ κατὰ τὴν 31 Ἰουλίου 1932 λήξασαι προθεσμίαι τῶν παραγράφων 1, 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 1, τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 2, τῶν παραγράφων 1 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 3 καὶ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Νομιστικοῦ Διατάγματος τῆς 6 Φεβρουαρίου 1932 «περὶ παροχῆς φορολογικῶν διευκολύνσεων καὶ μειώσεων εἰς τοὺς ὀφειλόμενους ἐκ φόρων τοῦ Δημοσίου κλπ.», ὡς τοῦτο ἐκυρώθη διὰ τοῦ Νόμου 5420, παρατείνονται μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου 1932.

2. Ὡσαύτως παρατείνεται μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου 1932 ἡ προθεσμία τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 5292.

3. Τὰ εἰς τοὺς φορολογουμένους διὰ τῶν ἐν παραγράφοις 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου μνημονευμένων διατάξεων παρεγόμενα εὐεργετήματα ἐπεκτείνονται (ἐφ' ὅσον δὲν παρέχονται ἤδη διὰ τῶν μνημονιστῶν διατάξεων) καὶ ἐπὶ φόρων μνημονευομένων μὲν ἐν ταῖς μνημονισταῖς διατάξεσι, τῶν αὐτῶν δέ, ὡς αἱ διατάξεις αὐταί, οἰκονομικῶν ἐτῶν, βεβαιωθέντων ὅμως μετὰ τὴν ἰσχὺν τῶν ὡς ἄνω διατάξεων ἢ μελλόντων νὰ βεβαιωθῶσι μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου 1932.

4. Ἐξαιρετικῶς ὀφειλέται ἐκ φόρου ἢ τέλοις κληρονομίας, δωρεᾶς ἢ προικῶς, βεβαιωθέντων ὅπωςδὴποτε ἢ μελλόντων νὰ βεβαιωθῶσιν ἐντὸς τοῦ ἔτους 1932, καταβάλλοντες μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1932 ἐξ ὁλοκλήρου τὰ ὀφειλόμενα ποσὰ κυρίου φόρου ἢ τέλους μετὰ τῶν συμπαρομαρτούντων ποσοστῶν ἀναγκαστικοῦ θανείου, δημοτικοῦ φόρου καὶ φόρου ὁδοποιίας, ἀπαλλάσσονται τῶν εἰς βάρος αὐτῶν βεβαιωθέντων ἢ βεβαιωθησομένων προσθέτων φόρων ἢ τελῶν λόγῳ ἐκπροθέσμου δηλώσεως, ἀνακριθείας ἢ παραλείψεως δηλώσεως κλπ., ὡς καὶ τῶν προσθέτων τελῶν καὶ τόκων υπερημερίας.

5. Ἡ προθεσμία τῆς παραγράφου 9 τοῦ ἄρθρου 8 ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν παράγραφον 5 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ ἀπὸ 6 Φεβρουαρίου 1932 Νομοθ. Διατάγματος, ὡς τοῦτο ἐκυρώθη διὰ τοῦ Νόμου 5420, ὡς καὶ αἱ προθεσμίαι τῶν παραγράφων 7 καὶ 9 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ αὐτοῦ Νομοθ. Διατάγματος παρατείνονται μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1932.

6. Τὸ κατὰ τὴν παράγραφον 4 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Νομοθ. Διατάγματος, ὡς τοῦτο ἐκυρώθη διὰ τοῦ Νόμου 5420, παράβολον διπλασιάζεται, ἢ διὰ τὰς 3 αὐτῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Νομοθ. Διατάγματος τοῦτο, ὡς αὕτη τροποποιεῖται διὰ τῆς παρούσης παραγράφου, ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ πασῶν τῶν περιπτώσεων, καθ' ἃς εἴτε κατὰ τὸν παρόντα νόμον εἴτε κατὰ τὸν νόμον 5420 ἀπαιτεῖται ἀπόφασις τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ διὰ τοῦ Νόμου 5420 κρωθέντος Νομοθ. Διατάγματος Ἐπιτροπῆς, ἐφ' ὅσον αὕτη ἤθελε ληφθῇ μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος νόμου.

7. Ἐν τῇ παραγράφῳ 1 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ αὐτοῦ Νομ. Διατάγματος τῆς 6 Φεβρουαρίου 1932, ὡς τοῦτο ἐκυρώθη διὰ τοῦ νόμου 5420, ἡ φράσις «Μέχρι τέλους Ἰουλίου 1932» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «Μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1932», ἡ φράσις «μέχρι καὶ τῆς 30 Ἀπριλίου 1932» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «μέχρι καὶ τῆς 30 Σεπτεμβρίου 1932» καὶ ἡ φράσις «ἀπὸ 1 Μαΐου 1932 καὶ ἐφεξῆς» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου 1932 καὶ ἐφεξῆς».

8. Ἡ δευτέρα περίοδος τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἄρθρου 53 τοῦ Νόμου περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων καταργεῖται ἀφ' ἧς ἴσχυσεν.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἄρθρον 13 τοῦ Νομοθ. Διατάγματος τῆς 6 Φεβρουαρίου 1932, ὡς τοῦτο ἐκυρώθη διὰ τοῦ νόμου 5420, ἀντικαθίσταται ἀφ' ἧς τοῦτο ἴσχυσεν, ὡς ἐξῆς :

«Ἄρθρον 13.—1. Πραξιμένου περὶ κληρονομικῆς μερίδος ἢ κληροδοσίας, ἢ πρὸς δήλωσιν τῆς ὁποίας προθεσμία ἤρξατο τρέχουσα μετὰ τὴν 20 Σεπτεμβρίου 1931 καὶ πρὸ τῆς 20 Ἰουλίου 1932, ἐφ' ὅσον μετὰ τῶν στοιχείων τοῦ τε ἐνεργητικοῦ καὶ παθητικοῦ αὐτῆς περιλαμβάνονται καὶ ἀπαιτήσεις ἢ ὀφειλαὶ εἰς ξένον νόμισμα ἢ συναλλάγμα. αἰτινες, συμφώνως πρὸς τὸ Ἀναγκαστικὸν Διάταγμα τῆς 29 Ἰουλίου 1932 «περὶ μετατροπῆς εἰς δραχμὰς τῶν εἰς ξένον νόμισμα ἢ συναλλάγμα ὀφειλῶν», μετετράπησαν εἰς ἀπαιτήσεις ἢ ὀφειλὰς εἰς δραχμὰς, πρὸς ὑπολογισμόν τοῦ ὀφειλομένου φόρου ἢ τέλους κληρονομίας λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ εἰς δραχμὰς ἀξία τῶν ἀπαιτήσεων ἢ ὀφειλῶν τούτων ἐπὶ τῇ διὰ τοῦ ὡς ἄνω Ἀναγκαστικοῦ Διατάγματος καθορισθίσῃ πρὸς μετατροπὴν εἰς δραχμὰς τοῦ ξένου νομίσματος ἢ συναλλάγματος τιμῇ.

2. Εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς προηγουμένης παραγράφου, ἂν ὑπὸ τοῦ φορολογουμένου ἐδηλώθῃ ἀξία τῆς φορολογητέας περιουσίας μικροτέρα τῆς κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 1 ἐξευρισκομένης, ὑποχρεῖται οὗτος εἰς συμπληρωματικὴν δήλωσιν τῆς ἐπὶ πλέον διαφορᾶς, τῆς σχετικῆς πρὸς δήλωσιν προθεσμίας παρατεινομένης εἰδικῶς καὶ μόνον διὰ τὴν περίπτωσιν τούτην μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου 1932.

Ἐν περιπτώσει παραλείψεως τοιαύτης συμπληρωματικῆς δηλώσεως, ἡ ἐπὶ πλέον διαφορὰ τοῦ ὀφειλομένου φόρου ἢ τέλους κληρονομίας ἐπιβάλλεται διὰ πράξεως τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις, θεωρουμένης τῆς δηλώσεως ὡς ἀνακριδοῦς. Ἐπιτρέπεται δ' ἐξαιρετικῶς ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ καὶ ἡ ἐκδοσις συμπληρωματικῆς πράξεως τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, ἐφ' ὅσον διὰ τῆς τυχόν προηγουμένως ἐκδοθείσης τοιαύτης προσδιωρίσθῃ μικροτέρα ἀξία τῆς φορολογητέας περιουσίας.

3. Εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἐφ' ὅσον ὑπὸ τοῦ φορολογουμένου ἐδηλώθῃ ἡ διὰ τῆς πράξεως τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου προσδιωρίσθῃ ἀξία τῆς φορολογητέας περιουσίας μείζων τῆς κατὰ τὰς διατάξεις τῆς αὐτῆς παραγράφου 1 ἐξευρισκομένης, ἐπιτρέπεται, ἵνα, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου, ὑποβαλλομένη κατὰ τὰς διατυπώσεις τοῦ ἄρθρου 8 μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου 1932, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 8 Ἐπιτροπῆς, ιεροποιηθῇ ἡ δηλώσις τοῦ φορολογουμένου ἢ ἡ ὀριστικὴ πρᾶξις τοῦ Οἰκο-

νομικού Ἐφόρου, προσδιοριζομένης ὡς ἀξίας τῆς φορολογητέας περιουσίας τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐξευρισκομένης. Ὁ τυχὸν δ' ἐπὶ πλέον βεβαιωθείς ἢ καὶ καταβληθεὶς φόρος ἢ τέλος κληρονομίας, ἀρχικὸς καὶ πρόσθετος, ἐκπίπτει καὶ ἐπιστρέφεται.

4. Ἐξαιρετικῶς, προκειμένου περὶ τῶν ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου κληρονομικῶν μερίδων ἢ κληροδοσιῶν, ἐφ' ὅσον μεταξὺ τῶν στοιχείων τοῦ ἐνεργητικοῦ τῆς κληρονομικῆς μερίδος ἢ κληροδοσίας περιλαμβάνονται καὶ ἀπαιτήσεις εἰς ξένον νόμισμα ἢ συνάλλαγμα, αὗται δ' ἀπεδίδθησαν ἀποδεδειγμένως εἰς δραχμὰς πρὸ τῆς 29 Ἰουλίου 1932 ἐπὶ τιμῇ κατωτέρα τῆς ὑπὸ τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Διατάγματος τῆς 29 Ἰουλίου 1932 προσδιορισθείσης, δύναται κατὰ τὰς ἐν παραγράφῳ 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου διατυπώσεις καὶ ἐπὶ αἰτήσῃ υποβαλλομένη ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας νὰ προσδιορισθῇ πρὸς ὑπολογισμὸν τοῦ ὀφειλομένου φόρου ἢ τέλους κληρονομίας ὡς ἀξία τούτων ἢ, εἰς ἣν ἀποδεδειγμένως ἀπεδόθησαν αὔται, ἀξία εἰς δραχμὰς, τροποποιουμένης ἀναλόγως καὶ τῆς τυχὸν ἐγγειρισθείσης δηλώσεως ἢ τῆς πράξεως τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καὶ ἐκπιπτομένου τοῦ τυχὸν ἐπὶ πλέον βεβαιωθέντος ἢ καὶ καταβληθέντος φόρου ἢ τέλους κληρονομίας, ἀρχικοῦ καὶ προσθέτου.

5. Προκειμένου περὶ κληρονομικῆς μερίδος ἢ κληροδοσίας, ἢ πρὸς δήλωσιν τῆς ὁποίας προθεσμία ἤρξατο τρέχουσα πρὸ τῆς 21 Σεπτεμβρίου 1931, ἐφ' ὅσον μεταξὺ τῶν στοιχείων τοῦ ἐνεργητικοῦ ἢ τοῦ παθητικοῦ αὐτῆς περιλαμβάνονται, καὶ ἀπαιτήσεις ἢ ὀφείλα εἰς ξένον νόμισμα ἢ συνάλλαγμα ἐκ τῶν ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀναφερομένων, λόγῳ δὲ τῆς κατὰ διάφορον τοῦ ἐν παραγράφῳ 1 καθοριζομένου τρόπου ἀποτιμήσεως τούτων προσδιορισθῇ μεγαλύτερα ἀξία τῆς φορολογητέας περιουσίας, δύναται κατὰ τὰς ἐν παραγράφῳ 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου διατυπώσεις καὶ ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ φορολογουμένου υποβαλλομένη ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας νὰ προσδιορισθῇ διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ ὀφειλομένου φόρου ἢ τέλους κληρονομίας ὡς ἀξία τῶν ὡς ἄνω ἀπαιτήσεων ἢ ὀφειλῶν ἢ ὑπὸ τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Διατάγματος τῆς 29 Ἰουλίου 1932 ὀριζομένη εἰς δραχμὰς ἀξία αὐτῶν.

Ἐφ' ὅσον δὲ μεταξὺ τῶν στοιχείων τοῦ ἐνεργητικοῦ τῶν αὐτῶν κληρονομικῶν μερίδων ἢ κληροδοσιῶν περιλαμβάνονται καὶ ἀπαιτήσεις εἰς ξένον νόμισμα ἢ συνάλλαγμα, αἰτίνες ἀπεδόθησαν ἀποδεδειγμένως εἰς δραχμὰς πρὸ τῆς 29 Ἰουλίου 1932 ἐπὶ τιμῇ κατωτέρα τῆς ὑπὸ τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Διατάγματος τῆς 29 Ἰουλίου 1932 καθορισθείσης, δύναται κατὰ τὰς αὐτὰς διατυπώσεις καὶ ἐπὶ αἰτήσῃ υποβαλλομένη ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας νὰ προσδιορισθῇ ὡς ἀξία τούτων ἢ, εἰς ἣν ἀποδεδειγμένως ἀπεδόθησαν αὗται, ἀξία εἰς δραχμὰς.

Εἰς ἄμφοτέρως τὰς περιπτώσεις τῆς παρούσης παραγράφου ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον 8 Ἐπιτροπῇ δύναται ν' ἀπορρίψῃ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὸν αἰτούμενον κατὰ τὰν ὡτέρω προσδιοριστὴν τῆς ἀξίας τῶν διαφορῶν περιουσιακῶν στοιχείων, ἐφ' ὅσον ἡ προκύπτουσα ἐπὶ ἑλαττον διαφορὰ τῆς φορολογητέας περιουσίας καλύπτεται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἐκ τῆς εἰς δραχμὰς ὑπερτιμήσεως ἐτέρων στοιχείων τοῦ ἐνεργητικοῦ εἰς ξένον νόμισμα ἢ συνάλλαγμα ἢ τῆς εἰς δραχμὰς ὑποτιμήσεως ἐτέρων στοιχείων τοῦ παθητικοῦ εἰς ξένον ἐπίσης νόμισμα ἢ συνάλλαγμα.

Ἐγγειρισθείσης τυχὸν δηλώσεως ἢ ἐκδοθείσης πράξεως τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, τροποποιεῖται αὕται κατὰ τὰς διατυπώσεις τῆς παραγράφου 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἐκπιπτομένου τοῦ τυχὸν ἐπὶ πλέον βεβαιωθέντος φόρου ἢ τέλους, ἀρχικοῦ καὶ προσθέτου, ἀποκλεισμένης ὅμως ἐν πάσῃ περιπτώσει τῆς ἐπιτροπῆς καταβληθέντων ποσῶν. Ὡς πρὸς τὴν ἐκπίπτειν τὴν ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 10 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

6. Προκειμένου περὶ κληρονομικῆς μερίδος ἢ κληροδοσίας, ἢ πρὸς δήλωσιν τῆς ὁποίας προθεσμία δὲν εἶχε λήξει μέχρι τῆς 19 Σεπτεμβρίου 1931 ἢ ἤρξατο τρέχουσα μετὰ τὴν 18 Σεπτεμβρίου 1931 καὶ πρὸ τῆς ἐπαναλήψεως τῶν ἐργασιῶν

τοῦ Χρηματιστηρίου Ἀθηνῶν, ἐφ' ὅσον μεταξὺ τῶν στοιχείων τοῦ ἐνεργητικοῦ αὐτῆς περιλαμβάνονται καὶ μετοχαί, ὁμολογίαι ἢ πάσης φύσεως κινηταὶ ἀξίαι εἰσηγμέναι εἰς τὸ Χρηματιστήριον Ἀθηνῶν, πρὸς ὑπολογισμὸν τοῦ ὀφειλομένου φόρου ἢ τέλους κληρονομίας λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ κατὰ τὸ δελτίον τοῦ Χρηματιστηρίου Ἀθηνῶν τῆς τριακοστῆς ἀπὸ τῆς ἐπαναλήψεως τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ ἡμέρας ἢ (ἐν ἐλλείψει δελτίου κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην ἢ σχετικῆς τιμῆς ἐν τῷ δελτίῳ τούτῳ) κατὰ τὸ πλησιέστερον πρὸς τὴν χρονολογίαν ταύτην δελτίον τοῦ Χρηματιστηρίου Ἀθηνῶν τιμῇ ἀγορᾶς τῶν κινητῶν τούτων ἀξιῶν.

7. Ἡ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις προθεσμία πρὸς ἐγγείρισιν δηλώσεως φόρου ἢ τέλους κληρονομίας διὰ τὰς ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ 6 κληρονομικὰς μερίδας καὶ κληροδοσίας παρατείνεται (ἐφ' ὅσον λήγῃ πρότερον ἢ ἔληξεν ἡδὴ) εἰδικῶς καὶ μόνον ὅσον ἀφορᾷ τὴν δήλωσιν τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον 6 κινητῶν ἀξιῶν μέχρι συμπληρώσεως τριμήνου ἀπὸ τῆς ἐπαναλήψεως τῶν ἐργασιῶν τοῦ Χρηματιστηρίου Ἀθηνῶν, ἐντὸς δὲ τῆς προθεσμίας ταύτης οἱ τυχὸν δηλώσαντες ἀξίαν τῶν κινητῶν τούτων ἀξιῶν ἐλάσσονα τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον 6 προσδιοριστέας υποχρεοῦνται εἰς συμπληρωματικὴν δήλωσιν.

8. Εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς παραγράφου 6 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἐφ' ὅσον διὰ τῆς ἐγγειρισθείσης τυχὸν ὑπὸ τοῦ φορολογουμένου δηλώσεως προσδιορίσθῃ ἀξία τῶν κινητῶν ἀξιῶν μειζων τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 6 προσδιοριστέας, ἐπιτρέπεται, ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ φορολογουμένου υποβαλλομένη πρὸ τῆς συμπληρώσεως τριμήνου ἀπὸ τῆς ἐπαναλήψεως τῶν ἐργασιῶν τοῦ Χρηματιστηρίου Ἀθηνῶν καὶ κατὰ τὰς διατυπώσεις τῆς παραγράφου 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἢ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ σύμφωνον γνώμησιν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 8 Ἐπιτροπῆς τροποποιήσεως τῆς δηλώσεως, προσδιοριζομένης ὡς ἀξίας τῶν κινητῶν τούτων ἀξιῶν τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 6 τοῦ παρόντος ἄρθρου τοιαύτης. Ὁ δὲ τυχὸν ἐπὶ πλέον βεβαιωθείς ἢ καὶ καταβληθεὶς φόρος ἐκπίπτει καὶ ἐπιστρέφεται.

9. Προκειμένου περὶ κληρονομικῆς μερίδος ἢ κληροδοσίας, ἢ πρὸς δήλωσιν τῆς ὁποίας προθεσμία εἶχε λήξει πρὸ τῆς 19 Σεπτεμβρίου 1931, ἐφ' ὅσον μεταξὺ τῶν στοιχείων τοῦ ἐνεργητικοῦ αὐτῆς περιλαμβάνονται καὶ μετοχαί, ὁμολογίαι ἢ πάσης φύσεως κινηταὶ ἀξίαι εἰσηγμέναι εἰς τὸ Χρηματιστήριον Ἀθηνῶν, πρὸς ὑπολογισμὸν δὲ τοῦ ὀφειλομένου φόρου ἢ τέλους κληρονομίας ἐλήφθη ἀξία τούτων ἀνωτέρα τῆς κατὰ τὴν ἐν παραγράφῳ 6 τοῦ παρόντος ἄρθρου χρονολογίαν σημειωθεμένης τιμῆς ἀγορᾶς τούτων, ἐπιτρέπεται, ἵνα, ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ ἐνδιαφερομένου, υποβαλλομένη ἐντὸς τῆς προθεσμίας τῆς παραγρ. 8 τοῦ παρόντος ἄρθρου καὶ κατὰ τὰς ἐν τῇ αὐτῇ παραγράφῳ διατυπώσεις, ἐνεργηθῇ ἀνάλογος πρὸς τὴν ἐπελθούσαν ἐλάττωσιν τῆς ἀξίας μειώσεως τοῦ ὀφειλομένου φόρου ἢ τέλους κληρονομίας, ἀρχικοῦ καὶ προσθέτου, καὶ μόνον ἐφ' ὅσον ὁ φορολογούμενος ἤθελεν ἀποδείξει, ὅτι κατεῖχε τὰς κινητὰς ταύτας ἀξίας μέχρι τῆς 19 Σεπτεμβρίου 1931 ἢ ὅτι ἀνέλαβε μὲν αὐτάς πρότερον, ἀλλὰ καθ' ὃν χρόνον εἶχε μειωθῇ ἡ ἀξία αὐτῶν, ἢ δὲ προκύψατα ἐκ τούτου ζημίαι αὐτοῦ δὲν ἐκαλύφθη ἐκ τῆς εἰς δραχμὰς ὑπερτιμήσεως ἐτέρων κινητῶν ἀξιῶν τῆς κληρονομίας ἢ ἀπαιτήσεων αὐτῆς εἰς ξένον νόμισμα ἢ συνάλλαγμα ἢ τῆς εἰς δραχμὰς ὑποτιμήσεως ὀφειλῶν αὐτῆς εἰς ξένον ἐπίσης νόμισμα ἢ συνάλλαγμα.

10. Εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς προηγουμένης παραγράφου 9 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐγκρινομένης τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω μειώσεως τοῦ φόρου ἢ τέλους κληρονομίας, τὰ τυχὸν ἐπὶ πλέον βεβαιωθέντα ποσὰ τοιοῦτου φόρου ἢ τέλους, ἀρχικοῦ καὶ προσθέτου, ἐκπίπτουν δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, ἀποκλεισμένης ὅμως ἐν πάσῃ περιπτώσει τῆς ἐπιτροπῆς καταβληθέντων ποσῶν.

Τὰ κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐκπεστέα ποσὰ ἐκπίπτουν ἐν τῷ συνόλῳ τούτων ἐκ τοῦ βεβαιωτέου ἢ τοῦ βεβαιωθέντος καὶ μὴ κα-

